ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Μαυροειδής

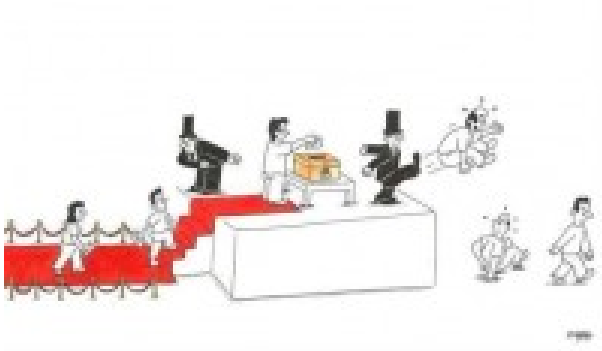

(γράφτηκε ΠΡΙΝ τα αποτελέσματα των εκλογών, αλλά είναι προτιμότερο να διαβαστεί ΜΕΤΑ)

Τέτοια ώρα τέτοια λόγια, θα πει κάποιος… Είναι όμως η πρώτη φορά που υπάρχουν ΤΟΟΟΣΟΙ πολλοί και ΣΙΓΟΥΡΟΙ νικητές μιας εκλογικής αναμέτρησης, **πριν** αυτή γίνει. Ακριβώς επειδή δεν κρίνεται η πολιτική που θα εφαρμοστεί, αλλά ο …εφαρμοστής της. Τόση δημοκρατία…

Νικητής Πρώτος: Το γνωστό **στρατόπεδο του ΝΑΙ** (εσωτερικό και εξωτερικό), διότι εξασφαλίζει ότι, ΟΠΟΙΑ κυβέρνηση και αν βγει, ως πολιτική της θα έχει ότι ακριβώς μαυρίστηκε με το βροντερό **ΟΧΙ**, δηλαδή το **Τρίτο Πεντακομματικό Μνημόνιο.**

Νικητής Δεύτερος: Ο **Μνημονιακός ΣΥΡΙΖΑ**, που φαίνεται καθαρά πλέον, με τη μεγάλη βοήθεια και του Μεϊμαράκη, ότι θα είναι ο κορμός της νέας κυβέρνησης (συναλλαγής) που θα πρωτοκολλεί τις αποφάσεις της ΕΚΤ, της ΕΕ, των πολυεθνικών, της ντόπιας αστικής τάξης.

Νικητής Τρίτος: Η **ΝΔ,** η χιλιο-ηττημένη στη λαϊκή συνείδηση, μιας και ο ΣΥΡΙΖΑ τη ”δικαίωσε”, πως ”δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από την ΕΕ και τα μνημόνια”.

Νικητές Τέταρτος και Πέμπτος: Το ΠΑΣΟΚ και το ΠΟΤΑΜΙ αν είναι κερδισμένοι! Δίπορτες, περιζήτητες γκόμενες… Όποιος και αν βγει πρώτος από ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ, έχουν δηλώσει ότι τους θέλουν στην κυβέρνηση! Και όλη η λαχτάρα τους αυτή είναι. (προ το παρόν στα αζήτητα)

Υπάρχουν και αυτοί που θα μιλήσουν για τη ΔΙΚΗ τους νίκη και ας μη κερδίζεται η μεγάλη μάχη.

Το **ΚΚΕ**, για άλλη μια φορά θα μείνει «αμόλυντο», επαινούμενο για την καθαρότητά του,

αλλά κατά βάση επειδή αυτοπεριορίζεται στο ρόλο της ακίνδυνης πολιτικής παραμέτρου στον ΠΑΡΟΝΤΑ πολιτικό χρόνο: Χωρίς να σπάσει ένα τζάμι, χωρίς έξοδο από την ΕΕ, χωρίς διαγραφή χρέους, θα επέλθει μια θεόσταλτη «λαϊκή οικονομία και εξουσία, με κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής» και μετά, αυτή θα τακτοποιήσει και τα τζάμια, και τα μνημόνια και την ΕΕ, με απόλυτη τάξη. (σα να μην έτρεξε τίποτα…)

Η **ΛΑ.Ε**, ίσως θα είναι χαρούμενη, διότι με ένα πιθανό ποσοστό 4-5% τουλάχιστον, θα είναι στη Βουλή και θα εξασφαλίζει την εκλογή των περισσότερων νυν βουλευτών που κατέλαβαν τις πρώτες θέσεις στις λίστες. Το λαϊκό ΟΧΙ ωστόσο θα το έχει κοντύνει. Όχι μόνο για την απόσταση από το 62%, όσο για το **θάψιμο της λογικής της συνειδητής, προετοιμασμένης ρήξης και του ΟΧΙ στην ΕΕ**, την στιγμή που αυτή φάνταζε περισσότερο από ποτέ ένοχη στην εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία. (η πιο εντυπωσιακή διάψευση της ρηχότητας του “εύκολου δρόμου” και του αέναου κυνηγιού των “χαμένων (εκλογικών) ευκαιριών”.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** παλεύει, όπως μπορεί, όσο μπορεί χωρίς να τις λείπουν αδυναμίες, λάθη, μονομέρειες. Για το καλύτερο. Το δικαιούνται οι άνθρωποί της και ο ανιδιοτελής αγώνας τους. Όχι για να δηλώσει νικητής αν πάρει 1, 2 ή και 3%. Άνοστη, μίζερη και αχώνευτη θα είναι η δική μας χαρά, μέσα σε ένα περιβάλλον κοινωνικής ήττας και υποχώρησης. Δε θέλουμε να συμβιβαστούμε με το δεύτερο.

Άλλο είναι το ζητούμενο: Όχι μόνο η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και το **πνεύμα και το μέτωπο της κινηματικής, πολιτικής και αξιακής ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ,** τόσο στην αγριότητα του κοινωνικού κανιβαλισμού της ερχόμενης μέρας, όσο και στη μιζέρια του «τίποτα δε γένεται», «όλοι ίδιοι είναι», «ας βγάλουμε τους δικούς μας στη Βουλή να λέμε και εμείς κάτι» ή έστω «μια άλλη κυβέρνηση, για να μας κυβερνήσει αλλιώς».

Και αυτό **το πνεύμα της ανταρσίας, η λαϊκή ανάταση και επαναστατική αύρα**, τόσο αναγκαία για μια αντεπίθεση της ελπίδας, των ονείρων και της αυτοπεποίθησης, δεν μετριέται μόνο με ψήφους, ούτε ακριβώς με διακηρύξεις και σε καμιά περίπτωση δεν αποτιμάται με τα κοινοβουλευτικά στασίδια και τους δεκάρικους.

Ίσως να μη το έχουμε συνειδητοποιήσει: Τα αρνητικά αποτελέσματα της κυριαρχίας της παλιατζούρας μέσα στην αριστερά, μαζί και της σπουδής ότι νέο -έστω με αστάθεια και αναπηρίες- γεννιέται, να υποτάσσεται στις παλιές χρεωκοπημένες φόρμες ενός κοινοβουλευτισμού σε πλήρη αποσύνθεση, στέκουν ολόρθα μπροστά μας και μας φωνάζουν να συνέλθουμε.

Στη μια τους μορφή, είναι η **φασιστική πρόκληση** («εμείς είμαστε η άρνηση του συστήματος»).

Στην άλλη τους μορφή, γεννούν ένα σωρό **λεβεντο-μαλάκες** («αφού είναι ΟΛΟΙ αστείοι, διαλέγουμε τον πιο αστείο»).

Υπάρχει όμως και μια **τρίτη κρυμμένη εικόνα**, μέσα στη χειμαζόμενη νεολαία, μέσα στα βυθισμένα στη φτώχεια και την ανεργία εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Υπάρχουν αυτοί που δεν παραδέχονται καμία ήττα και αποστρέφονται όλους τους «νικητές» που μιλούν στο όνομά τους. Αυτοί που δεν γονατίζουν και ας μην έχουν βρει ακόμη κανένα δρόμο και χωρίς να έχουν βηματοδότη νίκης.

Εδώ ψάχνει, σκάβοντας και βαδίζοντας η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μόνο ότι ψάχνεις βρίσκεις άλλωστε και -λογικά- μόνο εκεί που το ψάχνεις.

Και δεν είναι μόνο δική της δουλειά αυτή, αλλά όλων των μαχόμενων ανθρώπων και αγωνιστών της αριστεράς και ευρύτερα του ανυπότακτου λαού και της νεολαίας. Αυτό τον δρόμο πρέπει να τον ενισχύσουμε και να τον συν-διαμορφώσουμε.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ λοιπόν, για την ΑΝΤΑΡΣΙΑ των νέων, των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών, των ξεκληρισμένων, των ανυπότακτων του ΟΧΙ!